

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 237/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вук Вуковић, адвокат из ..., против тужене Opportunity Banke АД из Новог Сада, ради утврђења ништавости и стицања без основа, вредност спора 3.716,77 динара, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду се решењем П 23599/20 од 08.03.2021. године огласио стварно ненадлежним и по правоснажности решења списе предмета је уступио Привредном суду у Новом Саду, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду, није прихватио стварну надлежност, па је списе предмета заведене код тога суда под бројем Р 846/21 доставио Врховном касационом суду да реши настали негативан сукоб надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. ЗПП и члана 30. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописана је надлежност основних судова да у првом степену суде у грађанскоправним споровима и воде извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Надлежност привредних судова прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова. Том одредбом у ставу 1. тачка 1. прописана је надлежност привредног суда да суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Тужилац је у тужби себе означио као физичко лице, а не као предузетника. Тужени је привредни субјекат. Без обзира што је уговор који је предмет спора закључен између туженог и тужиоца, као предузетника, нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда, те је у конкретном случају за поступање надлежан Основни суд у Новом Саду коме је тужба и поднета.

Са изложеног, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић